

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal:

Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vásárhelyen, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek stb. intézendők.

Nyilvtéri cikkek soronként 10 kr-ért közöltenek.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak terfogatáért 4 krajczár. Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyeg-díj fizetendő.

Néhány szó az ipartársulatok tagjaihoz.

Kézdi-Vásárhely, 1888. február 14.

A mult idők kedves emléke megható mindnyájunkra nézve. Az ősierények és szokások megőrzése nemcsak dicsőség, hanem kötelesség. Az idő vasfoga mindent megemészt vagy megváltoztat. Az a jó magyar csizma, az a ragyogó attila, az a sujtásos bekecs, az a szabályos, szép magyar egyenruha, melyet őseink büszkén viseltek: elveszett; honfiaink nem érdeklődnek az ősi ereklyék iránt: csak muzeumba valók azok már. Egyetlen nemzet sem olyan közönyös nemzeti viselete iránt, mint a magyar.

Ha párduczos őseink feltámadnának: meglátva pantalonos utódaikat, a bánat és szegyen visszakergetné sirjukba. Ez így van, fájdalom.

Azt mondhatná valaki: haladnunk kell a korrall s ezért a fekete magyarka helyett a frakk, a kócsagtollas kalpag helyett a czilinder.

Köszönöm ezen figurás urak jó tanácsát, de tartsák meg maguknak. Én ragaszkodom ahhoz, a mi a miénk és ősi; ennél sem szebbet, sem jobbat nem ismerek; s ha már, mint a hétfalusiai, csupán csak azért, hogy ne ismerjék az öltözetről, melyik az oláh, melyik a magyar, felveszem barátság jeléül a német sógor nemzeti viseletét, de legalább vasárnap és más ünnepélyek alkalmával saját nemzeti öltözkemben jelennek meg (ha mások is kö-

vetnének, de ez jó példa lévén, félek, nem ragadna).

A czéh ősi névből és szokásból kivetközve, alakultak új névvel és terjedelmesebb feladattal az ipartársulatok. Nálunk is, hála Istennek, ilyenekkel dicsekedhetünk.

Mint az ó-kor embere, bátran merem állítani, hogy a régi czéhális rendszerben több önállóságot, nagyobb összetartást, a tagoknál egymás iránt több tiszteletet, az egyes iparágak alaposabb elsajátítását és szebb anyagi előhaladást észleltem.

Mindezek mellett, miután a czéhrendszer is idegentől eredt és vétetett át, hozzá nem ragaszkodom. De igen is becsülöm és szeretem, hogy azt, mi belőle üdvös és jó, megtartani igyekezzek.

Nem állok jót valóságáért, de a fáma így beszél:

Egyik régi czéhmaster ilyen évi számadást terjesztett be:

Ezt és ezt a tagot eltemettük:	10 frt.
Jöttünk, mentünk:	20 frt.
Ettünk és ittunk:	40 frt.

Összesen: 70 frt.

Volt a czéhnek 50 frtja; nekem így adós a nemes czéh 20 frttal.

Hogy mi üdvös háramlott ezekből a czéh tagjaira, gyenge elmém felfogni képtelen vagyok. Annyit még hallottam, hogy a tagok rögtön szétesztlottak és soha többé czéh-gyűlést nem tartottak.

Az új-kor elrontotta e kedélyes mulatságokat. Törvényt alkotott és megrendeltetett,

hogy hire is vesszen a réginek s új szabályokkal „Ipartársulat“ név alatt ujra alakuljanak.

A czéhmaster ur lett elnök, a kis czéhmaster alelnök, az atyamester ifjusági elnök, a látómaster pénztárnok és így tovább.

Külsőleg megváltozott minden, de a gyűlés tárgysorozata, belélete a régi most is.

A korrall haladnunk kell, mert ha nem, mint tapasztaljuk, az ipar terén kifejlődött verseny menthetetlenül elseper a cselekvés teréről és megsemmisüléssel fenyeget.

A mult idők hiányait egyszerre pótolni lehetetlen; azért dicsérem iparos polgártársaimban azt, hogy úgy, a mint tudják, vezető hiányában fentartják magukat, részben az új, részben a régi szabályokból alkottak valamit s így mult és jelen lassan és nehezen összeforr, átalakul.

Az 1884. évi XVII. törvényezikk 122. §. értelmében már rég meg kellett volna városunkban is alakítani az ipartestületet, mely az összes iparosokat összevonja.

E testület jogait és kötelességeit igen terjedelmesen maga a törvény szabályozza és biztosítja. E testület lenne a központja ipartársulatainknak s intézné, vezetné az összes iparosok ügyeit. Az egyes ipartársulatok mint megannyi szakosztály önállóan működhetnének, de általános szempontból az egész együtt működhetnék.

Ez időnek be kell következni, s addig jónak látom figyelmükbe ajánlani iparos pol-

A „Székelyföld“ tárczája.

Allegoriák.

Irta Aphrodite.

Alig értem az Olympra vissza, meglepetés várt reám. Ugyanis mindnyájunknak feje, Zeus atyus, és az uram, Vulcan, baljóslatu arczifejezéssel fogadtak és kértek Zeus magánszobájába. Én az előbbi jelenetnek hatása alatt a szokottnál komolyabb lévén, nem igen reflektáltam reájuk és e fogadtatásra, de mégis feltűnt az, mert előttem szokatlan volt.

— Kedves leányom, — szól Zeus — te valóban gondtalan anya lettél. Amor fiadat nem tartod elég fegyelemben, mindenfelől csak panaszt hallok róla. Mivel most farsang van, képzeld csak, eselédid és némely alvilági szellemek álarcozosan a fiut oly helyekre is elvezetik, melyekről szólni tiltja az illem és irántad való mély szeretetem, s a mi több, azt hiszik, hogy anyja az, ki őt magával viszi, kézen, sőt orránál fogva vezeti. Most két legműveltebb és legügyesebb fiát Göröghonunknak hálózták be eselédid, gyarló bájaikat pótlékokkal helyettesítve (nem turnürel). Nem csoda tehát, ha tévutra vezettetik általuk fiad is. Kérlek tehát téged, ki a tiszta szerelemnek, Amornak, a gráciáknak és a kis Hebenek anyja vagy, hogy erőlyesen lépj fel eme visszaélések ellen. Férjed

nevében kérlek, ki nem akar sérteni, mert igen szeret.

— Jól van, — mondtam — én teszek róla. Apollo rokontól, kitől a költészetet tanultam, kölcsönzők fátylát, mely megvilágítja az éjszaka orgiáit, és egyszersmind lángostort kérek, melylyel hűtlen eselédimeket és az alvilágból kiszabadult daemonokat megbüntettem, hogy nevemben mernek fiammal járni az emberek között. A musáktól, kik mesternőim voltak művészet és tudományban, teljhatalmat kérek. Mindeme fegyverekkel fogom védeni és tökéletesíteni az örök tiszta szerelemnek, aesthetikának, virágzó népesedésnek birodalmát, melynek felette állok és mely reám van bízva. Ama két lelket pedig és még sok mást, kik alárendeltjeim, álbarátnőim, az alvilágból kiszabadult szellemeknek hálójába kerültek, Amorommal együtt ki fogom szabadítani és megtéríteni.

Igy békítém ki a két istenséget; mert valóban felboszankodám e leleplezésekre, hogy míg én az emberiség és családóm javát szíven hordva, védem az igaz szerelemnek jogait, addig fiamat ama csuf lények el tudták csalni magukkal. Alig tudtam megvigasztalni szegényt, midőn megtudta a valót. Ez volt mindig végzete, mióta a tenger mélyéből az Olympra emelték rokonaik, kik származásom titkát tudva, adták kezembe a hatalmat, az aesthetika és szerelem által uralkodni a szíven, küzdeni a bűnnel, melynek szülőtteivel gyak-

ran kell észszel, szívvel, csellel, nyiltan és titokban küzdenem, szemmel és füllel meggyőződöm, mennyi daemon kel fel ellenem és bitorolván hatalmat és rossz irányba terelvén azt, hátráltatják és megsemmisítik a valódi boldogságot a földön.

Férjem, ki az alvilág feletti hatalmát alig tudja érvényre juttatni, bármily erővel tartja féken a daemonokat tekintélyével, és bár művészetek, tudományok és iparral, kincsekkel látja is el a világot és mennykövekkel, erre így szolt hozzám:

— Kedves nőm, én tudom azt, hogy sem te, sem én, sem Apollo, sem Amor megváltoztatni a világot képesek nem vagyunk; azonban ezután légy óvatosabb és különösen ne járj sokat el hazulról, mert lásd, minő visszaélések történnek nevedben.

Én hangosan felelém:

— Nem kívánhatod tőlem, hogy a sötét alvilágban nap nélkül, elbuva, leányaimat és fiamat elzárva, magammal együtt, az élő világtól feledve, mindennel szakítsak, hisz te is megunod az odában ülni és a tisztító tüzet élesíteni, te is jobbnak látod az olympi közös birodalomban a tudományt és művészeteket gyakorolni s a földön és a mennyben legfőbb urnak, Zeusnak hatalma által azokat jótékonyan virágoztatni.

Szavaimra a két hatalom elismerést szavazva, belátták igazságomat, de több óvatosságot és ébe-

gártársaimnak, hogy társulataikban vigyázzanak az alkotott szabályok pontos megtartására. Nyomtattassák ki megerősített szabályaikat, hogy azt a tagok között széteszt-hassák.

Nagy hiányát látom annak, hogy az iparososztálynak nincs egy lelkes barátja a honorár osztályból, ki jó tanácsaival, munkásságával ügyeik élére állana. Ennek azonban embernek kellene lenni a szó valódi értelmében, kit nem érdek, nem hűség, hanem valódi jó akarat vezérel.

Ma már egy modern iparos ott áll, hol a társadalom bármelyik más tagja. E közbecsülést kiérdemelni, úgy munkássággal, mint műveltséggel, legfőbb feladatunk kell, hogy legyen.

Bátory.

SZEMLE.

A képviselőház febr. 10-ki ülésében folytattott a vall. és közokt. tárcza költségvetése. Irányi Dániel mint más években, úgy jelen évben is megújítja az 1869. óta rendszeresen megújított, a vallás-szabadság ügyére vonatkozó határozati javaslatát. Jelenleg ezen határozati javaslatot okoló beszédében elítélőleg szolt azokról, kik a pápa világi hatalmának visszaállítását hangoztatták a pápa közelebbi jubileuma alkalmából, s pedig azért, mert nem ohajtaná, hogy az Olaszországgal megkötött szövetségre ez úgy lazítólag hasson.

Voltak, kik a közokt. miniszternek a népoktatás hátrányára eszközölt ama megtakarítását, hogy ez évben 25 ezer frttal kevesebb van e célra a tavalyinál felvéve, nem helyeselték, mert ebben vi-szaesést láttak, a mint hogy ugy is van. Trefort miniszter maga is kijelenté, hogy költségvetését ne tantügyi, hanem pénzügyi szempontból bírálják, mivel tantügyi szempontból ő is sok hiányt lát.

Háromszék megye egyik képviselője, Benedek Elek, a miniszter figyelmét az ifjúsági iratokra hivatva fel, elítélvén különösen a gyermekirolalom selejtes termékeit, melyek nagyobbára idegen s viszonyainkhoz, kellően át nem dolgozott termékek. E kérdésnél élesen megtámadta a tud. akadémiát is, mely e kérdéssel legkevésbé sem törődik.

Hock János különösen hangsúlyozta, hogy a kulturális célokra fordított összeg aránytalanul csekély a hadügyi ozélokra fordított összeghez képest, pedig a legegyszerűbb „abc“-és könyv többet ér a legtökéletesebb Manlicher-fegyvernél,

rebb figyelmet ajánlva leányaim és Amorum, valamint magam és hatalmam érdekében segítségüket ígérve, a vita véget ért. Ott hagyva őket, elindultam egy küldetésemben.

Utam Magyarhon rónáin át vezetett Budapestre. Vándorozigány-csapatot láték messziről hosszú sorban nagy fáradtsággal előbb-előbb hatolni. A légi ut igen kényelmes volt mindig. Most is galambjaim szárnyai és Amorum szárnylebbbenései gyorsíták és könnyíték utamat.

Midőn Budapestre beértem, éjjel volt és így nem láttam egyebet gázfénynél. A főutakon és tereken haza siető jövő-menő emberek, kocsirobo-gás egy zajló morajja egyesülve, élénkíték az éj csendjét. Az Andrassy-ut egyik fő-hoteljében uri társaság élvezé még egyszer utólagosan az operaház-, népszínház- és nemzeti színházban látott színművek és művésznők által előidézett hatást.

Egy asztalnál két fiatal dandy vitakozott egymással.

Első ifju (Aristokratia): Valóban a szép Gina magnifique és chikes egy asszonyka, de még a kritikát nem állja ki, oly hozzáférhetlen.

Második ifju (Korszellem): Uram, ön nem lehet illetékes e tárgyban, mert a művésznőt nem csak szép szemei, de tehetsége után kell bírálni, és ő már magasabb kritikát állott ki, mint p. o. az öné — mond gunyosan odavetöleg.

Első ifju: Szerelem, szerelem és ismét szerelem; ez kell nekünk.

Második ifju: Pénz, pénz és ismét csak pénz.

Első ifju: Igen, szerelem és pénz, pénz és szerelem, összekötve egymással, egymás nélkül

mivel a vasat nem azért teremtette az Isten, hogy egymás szívétbe mártsuk, hanem hogy abból ekevasat csináljunk. Szép beszédében hangsúlyozta, hogy a ki a közoktatástügy fejlesztését elejti, az a nemzet előhaladását nem kívánja. A sok hiány között, melyről megemlékezett, mint egyik legnagyobbat, kiemelte, hogy a tanítók fizetése ma is oly csekély, hogy kétségbeeszt. „Megkivánjuk a tanítótl, — mondja — hogy magyar, képzett és munkabíró legyen, s ezenhivül megkivánjuk tőle még azt a művészetet is, hogy családotól meg tudjanak élni oly fizetésből, mely egy embernek is kevés.”

Voltak, kik kívánták, hogy nagyobb gond fordíttassék a valódi népnevelésre, a nép legalsóbb rétegének tanítására. Egy más képviselő a Szávan tul élő 30 ezer magyar nyelvének veszélyben létére hívja fel a figyelmet.

Berzeviczy A. államtitkár kijelenti, hogy a határszéli magyar iskolák erősítése érdekében mindent megtesz a kormány; a tanítók fizetésének emelése most nehezen viheto keresztül, mivel nincs pénz. Az ifjúsági iratok ügyében úgy, mint más fontos kérdésekben a kormány minden tőle telhetőt megtesz; a megtakarítások ezentul pótolhatók, de a haza védelme körül történt mulasztások soha.

A képviselőház február 11-iki ülésében tovább folytatta a közoktatási tárcza költségvetését. Madarász József míg egyfelől a kisdedóvás felkarolásának szükségességét hangsúlyozta, másfelől a magyarul nem tudó tanítókkal szemben erőlyes eljárást követelt.

Hosszas vita fejlődött ki a tudományos akadémiára nézve; Thaly erőlyesen védelmezte az akadémiát a megtámadások és gancsokkal szemben s kívánta, hogy az akadémia épületeinek adómentességére nézve törvényjavaslatot nyújtson be a kormány. Trefort hozzájárult Thaly javaslatához, de Wekerle óva inté a házat, hogy ne fogadjja el a javaslatot, mert abban veszedelmes praecedens alkotnaték jövőre. Tisza Kálmán rokonszenvesen szolt a fölvetett eszméről s bár jelenleg a felhozott okokból elfogadhatlannak jelezte a határozati javaslatot, de arra készen nyilatkozott, hogy az akadémia ügyét tanulmányozva, törvényjavaslatot terjeszsen be; ebbé Thaly is belenyugodván, javaslatát visszavonta.

Néhány nap óta Bukarestben bizalmas tanácskozások folynak az osztrák-magyar monarchiával félbeszakadt vám- és kereskedelmi szerződésre vonatkozó tanácskozások ujából való megkezdése tárgyában. A tanácskozások a román kormány és Goluchowsky gróf közt folynak, s még két-három napot vehetnek igénybe. A hivatalos tárgyalások csak akkor kezdenék meg, ha e bizalmas értekezés folyamán meg tudnak egyezni arra az alapra nézve, a mely a szerződési tárgyalások kiinduló pontját képezné. Ha a román kormány a marhaszállításra vonatkozó szerződéstől elállana,

nem képzelhető, mert a szerelem megvásárolható, de még a művészet is.

Második ifju: Ha nem tudnám, hogy Pesten vagyunk, azt hinném, Páris és London megvesztegetett légkörébe jutottam. Pedig azt hallottam, hogy a magyar fővárosba még nem férközött be egészen a nagyvilágnak kalmár szelleme.

Első ifju: En magának megmutatom, hogy pénzzel és névvel kieszközölöm, hogy holnap, holnapután az operaház legfiatalabb kardaloknőjét Gina művésznőnél előbbre teszi a kritika.

Második ifju: Tehát akkor igaza van Mill' Stuartnak, hogy: „Nem a bolond a bolond, ha a világ úgy tesz, mint az, a ki bolond; bolond a böles, ha nem úgy tesz, mint az, a ki bolond.”

Első ifju: A lágésznek mindig igaza van, és mi azt el is szoktuk ismerni, ösidőktől fogva pártolva művészetet, tudományt és ipart, de a canaille, az mindig bennünk keresi a hibát, holott ő ad alkalmat nekünk a „mesalliance“-ra.

Második ifju: Nem oda Buda; a canaille és a mesalliance segíti elő pénzzel az arisztokracziát és rontja le az ösidiságnak vas korlátait.

Eleget tapasztaltam és hallottam egy időre, gondolám, és a magyar kir. államvasutaknak központi indóházához irányozva lépteimet, jóformán meg sem pihentem Budapestben, hanem azon tudatban, hogy nemsokára vissza kell jönnöm, a legközelebbi gyorsvonattal elindultam haza a klasszikus földre és az olymipi társaságot kerestem fel. Ott rövid értekezlet után bucsut véve, kevés időre családom körébe vonulok el a jövő viszontlátásig.

Ausztria-Magyarország megelégszik a legtöbb kedvezményezési szerződéssel. Ha azonban a román kormány — mint előre látható — a marhaszállítási szerződésre sulyt fektet, úgy Ausztria-Magyarország azon vámkedvezményeknek legalább egy részét fogja követelni, a melyeket a legutóbbi tanácskozások alkalmával kívánt. A bizalmas megbeszélések eredményétől függ, hogy a formális tanácskozásokat megkezdik-e vagy nem.

Ismeretes már az Olaszországgal kötött szövetségünk is. Ugyanis a monarchiánkkal kötött szövetség jóakaró semlegességre kötelezi Ausztria-Magyarországot azon esetre, ha Olaszország Franciaországgal háborut viselne. Viszont hasonló semlegességre kötelezi Olaszországot, ha az osztrák-magyar monarchia és Oroszország közt törne ki a háboru.

Ausztria-Magyarország továbbá kötelezi magát, hogy támogatja az olasz érdekeket a Földközi tengeren. Kötelezést vállal, hogy a Balkán-félszigetre nézve mit sem kezdeményez, mielőtt e tekintetben Olaszországgal megállapodásra nem jut.

Az Olaszország és Németország közt létrejött szövetségben a szerződő felek kölcsönösen ígrik, hogy ha akár az egyik, akár a másik Franciaország által megtámadtatnék, egész haderejükkel a közösen megkötendő békéig támogatják egymást.

A záradékban megállapittatik, hogy ha Franciaország és Oroszország monarchiánk és Németország ellen vagy egyedül Németország ellen együttes támadást intéznek, a szövetkezett hatalmak összes hadereje felhasználandó a támadás visszaverésére. A béke csakis közösen, egyértelműleg köteendő meg.

A szerződés kiegészítésre talál Olaszország, monarchiánk és Anglia ama külön megállapodásában, mely szerint az osztrák-magyar és az olasz partokat az ellenséges hajók kikötésétől megóvni fogják.

Oroszország hadi készletségét illetőleg Gurkó tábornok Pétervárra — állítólag — azt a jelentést küldötte, hogy Oroszország nemesak támadó, de védelmi háborúra sincs készen, mert a hadsereg nem áll feladata magaslatán, s főleg nincs elégséges helyőrsége. A katonai tekintélyekkel a háborútól való tartózkodást illetőleg teljesen egyet ért a czár. Bismarck beszédére vonatkozólag így szolt: „Bismarcknak igaza van, én nem kívánom a háborut.”

A békében való hit mindezek dacára nagyon gyenge lábon áll Berlinben. Jól lehet a birodalmi kancellár hiszi, hogy még évekig nem fog megzavartatni a béke, de mindazáltal Berlinben nagyon hangsúlyozzák, hogy az „európai béke nagyon beteg”, mintha mondanák: ne higgy a muszáknak, mig van rubele.

Az orosz lapok nagyon csekély mértékben foglalkoztak Bismarck beszédével. Állítólag meg volt tiltva, hogy támadólag lépjenek fel, sőt a czár abba is bele volt egyezve, hogy a szövetségi szerződés a három fővárosban egyszerre közöltesék, és által is le akarván bútni az orosz harcvágyó elfoglalt kedvét.

A német trónörökös állapotáról nagyon aggasztó hírek érkeznek. A véghez vitt gége-operáció csak pillanatra enyhítette a bajt s a beteg helyek kiirtása most már egészen hiában való dolog lenne.

Különlélek.

— Az E. M. K. E. javára február 10-én Budapestben bál rendeztetett az operaházban, mely megtelt a legválogatottabb és legfényesebb közönséggel. Féltnegy órakor megjelent a trónörökös-pár. Ő Fenségeiket a közönség hosszan tartó, lelkes éljenzéssel fogadta. Ő Fenségeik előbb a páholyban foglaltak helyet, de azután lejöttek a terembe. A trónörökös megszólította Tisza miniszterelnököt, Andrassy Gyula grófot, Pejachevich grófot és másokat. Steffina főhercegnő cserclet tartott. A Fenségek ismételten kifejezték örömlüket a felett, hogy a jótékonyozélu bál olyan jól sikerült. A trónörökös-pár éjfélkor távozott a teremből, viharos éljenzésektől kísérve. A fényes mulatság tetemes összeggel gyarapítja az erdélyrészi kultur-egylet jövődelmét.

— Fényes udvari bál volt folyó hó 12-én Budapestben. Az estélyen az arisztokrata világ szép

számmal volt képviselve s mindnyájan diszmagyarban, a katonai előkelőségek pedig dísz egyenruhájokban jelentek meg, úgy szintén a konzulok, miniszterek, főpapság, a képviselőház és a főrendiház tagjainak nagy része ott volt. A királyné a melléktérben félkilenczkor fogadta a bemutatásokat. A bálterembe kilencz órakor lépett be a király és királyné, Rudolf trónörökös Stefániával, Lipót salvator Valeriával, Klotildal, Coburg Mária Dorotheával, Thurntaxis Coburg Luizával, kik közül a hölgyek a termen végig haladva, az emelvényen foglaltak helyet. A király végig menve a termen, megszólítással tüntette ki Tisza Kálmán miniszterelnököt és Szapáry Gézát. A trónörökös Andrássy Gyulával hosszasan társalgott. A király később a terem közepén állva Andrássyval élénk társalgásba merült. Negyvenkét pár tánczolta a négyest, melynek tartama alatt a király többeket tüntetett ki megszólítással. Fél 11 órakor a hölgyek theára mentek s thea után a királyné termeibe visszavonult. A táncz élénkséggel s jó kedvben folyt, mit fokozott az, hogy Valeria a csárdást tánczoló ifjúság közé állt. Az udvar éjjélkor vonult vissza s ezzel az ünnepély véget ért.

— **Kinevezés.** Dr. Kádbé Ferencz brassói ügyvéd, lapunk egykori társzerkesztője, Fogarasba kir. közjegyzőnek neveztetett ki. Gratulálunk!

— **Hymen.** Dobay Ferencz etédi gyógyszerész, lapunk szerkesztőjének öccse, folyó hó 12-én vezette oltárhoz Verespatakon Ajtay János földbírtokos és bányatulajdonos kedves leányát, Ajtay Emmát. Szerencse és áldás a házasságra! — Kézdivásárhelyi Fejér János folyó hó 12-én tartá esküvőjét kézdivásárhelyi Császár Lukács leányával Császár Teréz kisasszonnyal. Boldogságot kívánunk e frigyhez!

— **Bőjti elmékedések.** A helybeli minorita templomban pénteken délután veszi kezdetét a szokásos bőjti ájtatosság; ez alkalommal a szónoklatot főt. Fejér Ignácus kedvelt munkatársunk fogja tartani s tudomásunk szerint az egész bőjti folyamán ő végzi. Midőn ezt örömmel regisztráljuk, hiszszük, hogy az ismert szónoknak minden szava a község szívében hálás talajra fog találni.

— **Időjárásunk.** Karnevál herceg hozta a havat és fagyot s úgy látszik el is vitte. A lég pár nap óta megenyhült, a nap hevesen tűzi sugarait s mindennap egy darabot letör azon jégpánczéiból, mely a földet körül vevé. Ilyen lassu olvadás mellett van reményünk, hogy a roppant mennyiségű hó nagyobb vízáradás nélkül fog elmenni.

— **A brüsszeli kiállításunk** Erdély ipara is képviselve lesz, miután a kereskedelmi múzeumban rövid idő alatt ténynyé válik az „erdélyi szoba” felállítását, melyből aztán válogatott darabokat fogunk felküldeni Brüsszelbe.

— **Nincs munka!** 218 csizmadia és cipésmester családjaikkal, 222 segéd és 399 inas, tehát 539 munkabíró ember áll munka nélkül Brassóban. Ezeknek érdekében a brassói kereskedelmi és iparegyesület sürgős felterjesztést intézett a kormányhoz.

— **Kisértet jár egy néhány nap óta** kézdiszentléki Deák Elek uram házában, melynek csodálatos dolgai a falu gondolkozó elméinek sok fejtörést okoznak. Ez a csodálatos kísértet a »hiu«-ban ütötte fel tanyáját, ott dörömböl egész nap, s ha valaki bátorságot vesz magának, hogy felmenjen, annak ugyan kijut a káposztatorzsából, repádarabokból s más hasonló dobálni való ingóságokból. Hogy van kísértet, azt bizonyítják ama két foltok, miket egyik-másik vakmerő kutató testén ütött, de senki sem látta még eddig. A tulvilági jelenség híre befutotta az egész falut, temérdek csodálatú közönséget csődítet a házhoz. A vitéz szentléleki nép képes egy szál fejszével a medvének neki menni, de a »kísértet« több egy medvénél. Hanem azért mégis akadt vakmerő B. F. személyében, ki a nép közül kiválva, elhatározta, hogy még egy próbát tesz, kitudni, hogy hát voltaképen miből áll az a kísértet. Egy néhány bátor férfi kíséretében felment a »hiu«-ba és ott a feljárás legtetetjén megállva, ünnepélyes hangon felkiáltott: »Az egy élő Isten nevében felszólítalak, hogy mond meg: ki vagy?« A kísértet nem sokáig váratott magára a felelettel; egy darab fagyos repával egy oldalba hajtotta a szónokot, hogy az menten lefordult a feljárón. Már most semmi kétség többé, hogy kísértet van ott, mert az egész hiuban semmitől élő lény nem találhatott. Ezen kísértet óta senki sem mer többé próbát tenni s a kísértet zavartalanul tüzheti kedvteléseit. A legokosabbak közül

akadnak olyanok is, kik azt hiszik, hogy valami dévaj suhancz játsza jól elrejtve a kísértet szerepét, de az Isten legyen irgalmas és kegyelmes, ha valaha csinye kitudódik s a jó szentlélekiek kezei közé kerül.

— **A „béke-kaviar”.** Nem marad semmi sem magyarázatlanul a Bismarck világsejerte hangzó beszédjéből, melyet pár nappal ezelőtt tartott. Fontolgatják, megbeszélnek minden mondatát s kisütötték belőle egy humánus passusa által, hogy az orosz Bismarckot le akarta »kaviarozni« avval a husz font kaviarral, melyet Suwalow orosz nagykövet ajándékozott Bismarck hercegnek a czár beleegyezésével abból a kaviarból, melyet a czári asztal számára vett. Még ez a kaviar fogja eldönteni, hogy béke lesz-e, vagy háború?

— **A német szövetségre** vonatkozólag alkalomszerű reflexiókat találunk dr. Merczali Henrik II. Józsefről szóló munkájában, mely II. Józsefnek miniszteréhez Kaunitzhoz intézett véleményét közli: »Az osztrák és brandenburgi uralkodóházaknak,« mondja II. József — ha igazán összetartanak és egyetértőleg járnak el, nem kell félnie semmi más hatalomtól, sem a hatalmak szövetségétől; így nemcsak Németországban, hanem egész Európában is döntő hatalomra tehetnek szert. Minden állam kénytelen lenne az ő barátságukat keresni, ők azonban senkire sem szorulanak. A világbéke csak az ő akaratuktól függne s mivel teljes biztosságnak örvendhetnének, mi sem állana útjukban, hogy alattvalóik boldogságát előmozdítsák és országaikat felvirágoztassák. Ők elérhetnének mindent, a mi rájuk nézve előnyös lehet és csak az ő akaratuktól függene, hogy mit szerezhetnek meg a többi hatalmak. Ennek ellenében el lehet készülni a legnagyobb veszedelmre, ha ez az előnyös szövetség létre nem jön, és lehetséges, hogy a többi hatalmak, ennek a szövetségnek lehetőségét érezve, attól való féltükben oly mértékben tesznek előkészületeket, hogy mind a két ház a szövetség halogatása által a legtöbb előnyöktől elesik.

— **A kézdivásárhelyi önkéntes tűzoltó-egylet** zenekara felállításához szükséges hangszerek kiegészítésére alattírtak a következő kegyadományokkal járultak: Kézdi-Vásárhely város 25 frtot, ifj. Kovács Dániel 2 frtot, Dobay János, Balog János, Szabó D'nes, Szűcs József polgármester, Barthos János (Altörja), ifj. Kupán József, Török Bálint urak 1—1 frtot, Mialovits Viktor ur 60 krt, Hegyesi Alajos, M. Székely János, Wertán testvérek, Császár Lukács, ifj. Jancsó Sámuel mészáros, Kolumbán Károly (Altörja), id. Kupan József, Barla Ferencz, özv. Bartha Józsefné, Kovács Aron kereskedő, Dobál Lajos, özv. Balog Sándorné, Szabó Róza k. a., Szűcs Dániel timár urak és urasszonyok 50—50 krt, Kovács Gergely, Turóczy László, ifj. Bándy István, Fejér Lukács, Pap Mina k. a., id. Jancsó Mózes kereskedő, ifj. Szűcs János kereskedő, Szacsva János, Rákosi József urak és urasszonyok 40—40 krt, Jancsó István díjnok, Boda Gergely díjnok, ifj. Nagy József díjnok, Szűcs Sámuel kereskedő, Politzer Rudolf, Hoffman Lukács, Bertalan Albert, Csiki Józsefné ügyvédné, Kovácsy Bálint, Prohászka Ferencz, Pongrácz Jánosné urak és urasszonyok 30—30 krt, Molnár Ferencz, Székely Károly, Jancsó Elek, György Antalné, Jancsó Béla szűcs, Szűcs Dénes, Csizsár Sándor, Popovics Károlyné, Hoffman György, Nagy József kenyérsütő, Jancsó Fereczné szűcsné, Szűcs Bálint mészáros, Benkő Sámuel csizmadia, Szűcs Mózes kereskedő, Dávid Gyula és társa, Kiss Károly tanító, Fejér Mihály, özv. Benkő Istvánné, Péntes Sándor, Medárd János, Szűcs Mihály timár, Jakabos Agoston, Jánovits Sándor, Molnár Mihály, ifj. Nagy Dániel (Antalé), Piblinger Vince urak és urasszonyok 20—20 krt, Kupán Károly ur 12 krt, Séra Imre, ifj. Mágóri Bálint, özv. Idinger Józsefné, özv. Beczman Ferenczné, Szotyori Mihály, Venczel Ferencz, Tamás Gábor, Szigethi Károly, Kovács Mátyás, ifj. Megyaszi Gábor urak és urasszonyok 10—10 krt. Összesen 54 frt 82 kr. (Folyt. követc.) Fogadják a szives adakozók játékony adományaikért egyletünknek forró köszönetét. Kézdi-Vásárhely, 1888. febr. 15. Ifj. Kovács Dániel főparancsnok.

— **Nyilvános köszönet.** A kézdivásárhelyi takarékpénztár fogadja legáltalánosabb köszönetét a »Stephanie« menedékház igazgatóságának a részére legújabbban adományozott 25 frt szives adományért. Kézdi-Vásárhely, 1888. febr. 13. Br. Szentkeresztly Stephanie elnök, Vajna Károly jegyző.

— **Nyilvános köszönet.** A kézdivásárhelyi csizmadia irányátalant »Rudolf«-kórházunk részére Sáska Antal elnök ur által 42 frt ágyalapítványt adományozott. Fogadja érte a nemes társulat hálás köszönetünket. Kézdi-Vásárhely, 1888. február 12-én. Br. Szentkeresztly Stephanie elnök, Vajna Károly jegyző.

CSARNOK.

A király életrendje.

Ö Felsége a király Budapesten is azt a szigorú, csaknem puritán életrendet folytatja, a melyet Bécsben és egyebütt szokott; a helyváltozás alig okoz ebben legcsekélyebb eltérést is. És a mily egyszerű, épen oly tanulságos is az az életmód, a melyet Ö Felsége folytat, mert láthatjuk abból, hogy milliók fejének, a koronás királynak is bőven kijut a munka, gond, s ő dolgozik is annyit, mint alattvalóinak bármelyike, ha ugyan nem többet.

A megszokott napi életrend rendes körülmények között a következők:

Mindennap pontban hajnali négy órakor elhagyja a király az ágyat, levetkezik s azonnal hideg fürdőt vesz, a mely után egy markos komornyik alaposan végig dörzsöli. A flottirózás után felöltözik és rögtön reggelihez ül, a mely nem áll egyébből, mint tejből, vagy teából és tojásból.

A szerény reggeli elköltsége után nyomban munkához fog: átnézi, szignálja és aláírja az íróasztalán levő iratokat s kilencz óra tájban már készen leküldi azokat a kabinet-irodába, a honnan aztán egy szolga börtáskában rögtön más, elintézendő aktákat visz fel hozzá. Ugyanekkor fogadja a kabinet és katonai irodák főnökeit, a kiknek utasításokat ad, s ha szükséges, egyik-másik előtte fekvő ügyre vonatkozólag bővebb információkat kér tőlük. Ez említett irodák főnökeit különben napközben is elhivatja, ha felvilágosításra van szüksége, de ez nagyon ritkán szokott megtörténni, mert Ö Felsége rendkívül tájékozott az eléje kerülő ügyekben s ritka eset, hogy bővebb felvilágosításra volna szüksége. 9 órától kezdve aztán dolgozik déli 12 óráig, közbe-közbe fogad minisztereket, vagy külön kihallgatásra idézetteket, vagy utasítást ad a kabineti irodának, hogy ezt vagy amazt hívja meg magánkihallgatásra.

Pontban 12 órakor villásreggelit vesz magához, mely nem egyéb, mint bouillon-leves, valami sült és egy kevés vörösbort. A sültet egy nagy darabban viszik be hozzá, s Ö Felsége a darab közepéből vág ki egy szeletet.

A második reggeli után, ha Bécsben van a király, 1 órakor kocsiira ül, kihajtat Schönbrunnba, s körülbelül egy óra hosszat ott tartózkodik, Budapesten pedig többnyire a várkertben sétál délután 2 óráig.

Ekkor újra íróasztalához ül s folytatja a munkát délután 5 óráig, a mikor ebédhez ül. Ha az egész királyi család egy helyen tartózkodik, akkor rendesen az egész család együtt ebédel, — s néha pár meghívott vendég is részt vesz az ebéden — de ha a királyné másutt időz, akkor Ö Felsége teljesen egyedül ebédel és pedig dolgozószobájában, az íróasztalán.

Ebédje ismét bouillon-leves, beafsteak vagy fillet vagy egyéb sült, — a melyet ekkor is egy nagy darabban szervíroznak neki s ő annak a közepéből szel le — továbbá valami tésztaemű, gyümölcs és sajt. Az ebédhez bordói vörösbort és egy kevés pezsgőt vagy sherrit iszik.

Ebéd után látogatást tesz a királyné, a trónörökös vagy valamelyik főherceg lakosztályában, sokszor Albrecht főhercegnél, a honnan visszatérve, vagy színházba megy, vagy dolgozik. Este pontban 8 órakor lefekszik.

Ö Felsége mindenben rendkívül pontos s ugyan-ezt megköveteli környezetétől is. Ugy a katonai, mint a kabinetirodában mindig egy hivatalnoknak kell tartózkodnia, a ki a nap bármely órájában Ö Felsége rendelkezésére álljon, információkkal szolgáljon, vagy rendeleteket teljesítsen.

Budapesten mindig katonai egyenruhában van és sétatái alatt a kertben botra támaszkodik. Bécsben pedig zöldhajtókás vadászkabátot visel otthon. Munkaközben szemüveget használ. Napközben néha — különösen a második reggeli után — kisért egy csibuk dohányt. A komornyik közönséges nyárpolgáris módon papírral takarja be a dohányt, a papír közepét kilyukasztja és úgy gyújtja meg azt. Legtöbbnyire azonban virginiaszivart szí Ö Felsége, de néha — ha künn jár — cigarettázik is. Ha a királynéval együtt van, sohasem dohányozik. "E."

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és értéktőzsdén,

1888. február 14-én.

Magyar aranyjáradék 6%	—
Magyar aranyjáradék 4%	96.80
Magy. papírjáradék 5%	83.40
Magyar vasuti kölcsön	148.—
M. keleti vasuti államkötv. I. kibocs.	194.75
M. keleti vasuti államkötv. II. kibocs.	123.50
M. keleti vasuti államkötv. III.	108.50
Magyar földtehermentesítéskötvény	104.—
M. földtehermentesít. kötv. záradékkal	103.75
Temes-bánati földteherm. kötvény	103.50
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	103.50
Erdélyi földtehermentesítési kötvény	104.—
Horvát-szlavon földteherment. kötv.	—, —

Magyar szőlődézma-váltási kötvény . . .	99.50
Magyar nyereség-sorsjegyek . . .	119.—
Tiszszabályozási és szegedi sorsjegy . . .	122.—
Osztrák járadék papírban	78.—
Osztrák járadék ezüstben	79.50
Osztrák járadék aranyban	108.50
1860. államsorsjegyek	133.—
Osztrák-magyar bankrészvény	863.—
Magyar hitelbank-részvény	273.—
Osztrák hitelintézet-részvény	270.10
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.92
20 frankos arany	10.02
Német birodalmi márká	62.15
London (2 havi váltókért)	126.75
20 márká arany	12.41

Piaczi árak

Kézdí-Vásárhelyt, február 9-én.

Buza (tisztá)	hektóliterenkint 5 frt 60 kr
" (elegy)	" — frt — kr
Rozs (tisztá)	" — frt — kr
" (elegy)	" 3 frt 50 kr
Arpa (tisztá)	" 3 frt 20 kr
" (elegy)	" — frt — kr
Zab	" 2 frt — kr
Törökbuza	" 4 frt 50 kr
Kása (köles)	hektóliterenkint 8 frt — kr
" (árpa)	" 24 frt — kr
Borsó	" 6 frt — kr
Lenese	" 10 frt — kr
Fuszulyka	" 5 frt — kr
Pityóka (legszebb)	" 1 frt — kr
Marhahus	kilogr.-kint — frt 28 kr
Disznóhus	" — frt 40 kr
Juh-hus	" — frt — kr
Szalonna	" — frt 65 kr
Faggyu (nyers)	" — frt 22 kr

Felölös szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Ifj. Dobay János.

1324—887. tkvi számhoz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csikszentmártoni kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Csikmegye takarékpénztára végrehajtónak kászonjakabfalvi Todorán Ignác végrehajtást szenvedő elleni 100 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a csikszentmártoni kir. törvényszék (a csikszentmártoni kir. járásbíróóság) területén lévő és Kászon-Jakabfalva község határában fekvő és a kászon-jakabfalvi I. r. 92. sz. tjkvben foglalt s alperes nevére felvett következő ingatlanok, u. m. A + 948 $\frac{1}{2}$ hr. sz. szántó 7 frt, 966 $\frac{1}{2}$ hr. sz. szántó 9 frt, 1148 $\frac{1}{2}$ hr. sz. szántó 6 frt, 1172 $\frac{1}{2}$ hr. sz. szántó 10 frt, 1190 $\frac{1}{2}$ hr. sz. szántó 5 frt, 1360 $\frac{1}{2}$ hr. sz. szántó 14 forint, 1370 $\frac{1}{2}$ hr. sz. szántó 36 frt, 1477 $\frac{1}{2}$ hr. sz. szántó 10 frt, 1765 $\frac{1}{2}$ hr. sz. szántó 14 forint, 1887 $\frac{1}{2}$ hr. sz. kaszáló 24 frt, 2272 $\frac{1}{2}$ hr. sz. szántó 12 frt, 2558 $\frac{1}{2}$ hr. sz. kaszáló 11 frt, 2614 $\frac{1}{2}$ hr. sz. kaszáló 105 frt, 3028 $\frac{1}{2}$ hr. sz. kaszáló 1 frt, 3056 $\frac{1}{2}$, 3058 $\frac{1}{2}$ hr. sz. szántó 18 frt, 3402 $\frac{1}{2}$, 3403 hr. sz. szántó 13 forint, 3589 $\frac{1}{2}$, 3595 $\frac{1}{2}$ hr. sz. szántó 14 frt, 3614 $\frac{1}{2}$ hr. sz. szántó 19 frt, 3772 $\frac{1}{2}$, 3773 hr. sz. kaszáló 12 frt, 3788 $\frac{1}{2}$, 3789 hr. sz. kaszáló 30 frt, 3919 hr. sz. kaszáló 16 frt, 4373 $\frac{1}{2}$ hr. sz. kaszáló 1 frt, 4445 $\frac{1}{2}$ hr. sz. kaszáló 14 forint, 4482 $\frac{1}{2}$ hr. sz. kaszáló 9 frt, 4714 $\frac{1}{2}$ hr. sz. kaszáló 5 forint, 4779 $\frac{1}{2}$ hr. sz. kaszáló 8 forint, 4855 $\frac{1}{2}$ hr. sz. kaszáló 5 frt, 4862 $\frac{1}{2}$ hr. sz. kaszáló 2 frt, 4873 hr. sz. kaszáló 8 frt, 4901 $\frac{1}{2}$, 4903 $\frac{1}{2}$ hr. sz. kaszáló 16 frt, 5371 $\frac{1}{2}$, 5373 $\frac{1}{2}$ hr. sz. szántó 8 frt, 5538 $\frac{1}{2}$ hr. sz. szántó 3 frt, 5543 $\frac{1}{2}$ hr. sz. szántó 1 frt, 5552 $\frac{1}{2}$ hr. sz. szántó 2 frt, 5587 $\frac{1}{2}$ hr. sz. szántó 37 frt, 5773 $\frac{1}{2}$ hr. sz. kaszáló 5 frt, 5977 $\frac{1}{2}$ hr. sz. kaszáló 7 frt, 5992 $\frac{1}{2}$ hr. sz. kaszáló 5 frt, 6301 $\frac{1}{2}$ hr. sz. kaszáló 2 frt, 6494 $\frac{1}{2}$ hr. sz. szántó 2 frt, 6523 $\frac{1}{2}$ hr. sz. kaszáló 5 forint, 6787 $\frac{1}{2}$ hr. sz. kaszáló 19 frt, 6789 $\frac{1}{2}$ hr. sz. szántó 5 frt, 6791 $\frac{1}{2}$ hr. sz. kaszáló 21 forint, 6890 $\frac{1}{2}$, 6891 $\frac{1}{2}$ hr. sz. kaszáló 1 frt, 7217 $\frac{1}{2}$.

hr. sz. szántó 9 frt, 7965 $\frac{1}{2}$ hr. sz. kaszáló 1 frt, 8613 $\frac{1}{2}$ hr. sz. kaszáló 2 frt, 8806 $\frac{1}{2}$ hr. sz. kaszáló 126 frt, 9138 hr. sz. kaszáló 22 frt, 9305 $\frac{1}{2}$ hr. sz. kaszáló 3 frt, 9309 $\frac{1}{2}$ hr. sz. kaszáló 16 frt, 9674 $\frac{1}{2}$ hr. sz. kaszáló 15 frt, 9713 $\frac{1}{2}$ hr. sz. szántó 6 frt, 9789 $\frac{1}{2}$, 9790 $\frac{1}{2}$ hr. sz. szántó 11 frt, 9793 $\frac{1}{2}$ hr. sz. szántó 4 frt, 9808 $\frac{1}{2}$ hr. sz. szántó 8 frt, 9873 $\frac{1}{2}$ hr. sz. szántó 5 frt, 9984 $\frac{1}{2}$ hr. sz. szántó 11 frt, 9986 $\frac{1}{2}$ hr. sz. szántó 11 frt, 10345 $\frac{1}{2}$ hr. sz. szántó 20 frt, 10438 $\frac{1}{2}$, 10439 $\frac{1}{2}$ hr. sz. szántó 7 forint, 10618 $\frac{1}{2}$ hr. sz. szántó 3 frt, 10803 $\frac{1}{2}$ hr. sz. szántó 11 frt, 10879 $\frac{1}{2}$ hr. sz. szántó 11 frt ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi márczius hó 6-ik napján d. e. 9 órakor Kászon-Jakabfalva község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

A kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság Csik-Szentmártonon, 1887. december hó 14-én.

Gaál István,
kir. aljársbíró.

Sz. 6850.—1887.

tkkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdívásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy kézdívásárhelyi Szotyori Dániel végrehajtónak odaváló János Sámuel szücs végrehajtást szenvedő elleni 240 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a kézdívásárhelyi kir. törvényszék területén lévő Kézdí-Vásárhelyt fekvő, a kézdívásárhely-kantai 973. sz. tjkvben foglalt 2094 $\frac{1}{2}$ hr. sz. 200 frt, 2094 $\frac{1}{2}$ hr. sz. 50 frt, 2229 hr. sz. 15 frt becsértékű ingatlanokra, Bodó Évának az A) lapon feljegyzett hasznélvezeti joga sérelme nélkül; a k.-vásárhely-kantai 1065. sz. tjkvben foglalt 1048 hr. sz. 600 forint, 2732 $\frac{1}{2}$, 2733 hr. sz. 151 frt; az 579. sz. tjkvben foglalt 1048 $\frac{1}{2}$ hr. sz. 60 frt, 2802 hr. sz. 11 frt; az 560. sz. tjkvben foglalt 1032 hr. sz. 25 frt; az 1416. sz. tjkvben foglalt 3072 hr. sz. 77 frt, 3361 hr. sz. 115 frt; az orosz-falvi 259. sz. tjkvben foglalt 906 hr. sz. 103 frt; a kézdíszentléleki 1097. sz. tjkvben foglalt 7956 hr. sz. 84 frt, 8016 $\frac{1}{2}$, 8017 hr. sz. 84 frt; végül az al- és feltorjai 1003. számú tjkvben foglalt 3740 hr. sz. 54 frt, 4059 hr. sz. 75 frt, 6436 hr. sz. 54 frt, 6440 hr. sz. 54 frt becsértékű ingatlanokra, mely egy-szersmind kikiáltási ár is, az 1881. évi LX. t.-cz. 156 § a) és c) pontjai alapján az árverést a fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi február hó 24-ik napján délelőtt 9 órakor ezen kir. törvényszék telekkönyvi irattárában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át tkvi testenként készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz.

170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

A kézdívásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság kiküldött egyes bírója 1887. évi december 6 án.

Elekes Béla,
kir. tvszki bíró.

HIRDETÉS.

A kézdívásárhelyi »Rudolf« kórház egyesület közhírré teszi, hogy a jövő márczius hó 1-sőjével

ápolónői tanfolyamot

nyit. Pályázhatnak irni, olvasni tudó, egészséges, erkölcsös, erőteljes, edzett nők. Özvegyek és hajadonok, kik családdal nem bírnak, előnyben részesülnek.

Az ápolási tanfolyam a »Rudolf« kórház-nál 1 hóig fog tartani, mely idő alatt a kiképzendők havonként 4 frt fizetést élveznek és élelmezésben részesülnek.

Az így kiképzendő ápolónők előnye az, hogy azon esetben, ha háboru törne ki, s a jelenleg alkalmazott veres kereszt ápolónők bevonatnának, ők mint rendes ápolónők fog-nak a kórháznál állandó fizetés mellett alkal-maztatni, s ezen kívül addig is mint szakértő betegápolók a magánbetegknél jelentékeny jövedelmet szerezhetnek maguknak.

A pályázati folyamodványok kereszt-levéllel, erkölcsi és orvosi bizonyítvány-nal felszerelve február 25-ig Szócs József polgármester mint kórházi gondnok urhoz nyújtandók be.

Felkéretnek a vidéki előljáróságok, hogy ezen pályázati hirdetést községükben kihir-detni s az alkalmas egyéneket a jelentkezésre felhívni sziveskedjenek.

Végül megjegyeztetik, hogy az így kikép-zett ápolónők kötelesek háboru esetén a »Ru-dolf« kórháznál díjazás mellett szolgálatot tenni.

Kézdí-Vásárhelyt, 1888. február 8.

Br. Szentkeresztly Stephanie,
elnök.

2—2

Magyar iparczikk!

Mig eddig még a pótkávé is a kül-földről vettük, most az elismert jóságú

Lenck-kávéban

oly kitűnő hazai gyártmányunk van, mely-nek használata máris általános divattá vált.

LENCK-KÁVÉ

kapható minden jobb kereskedésben s a hol a készlet elfogyott volna, a t. közön-ség követelje, mint hazai gyártmányt.

A t. elárúsító urak forduljanak Lenck S. pótkávé-gyárához Sopronban, honnét mintákat rögtön, ingyen és bérmentve kapnak s így rizikó nélkül győződhetnek meg a felől, hogy a Lenck-kávé a legjobb eddig ismert pótkávé.

Kolozsvárt a gyár képviselője Kauntz József ur. 6—15

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdí-Vásárhelyt.